

GORICA

(Zjutranje izdanje.)

Izhaja vsa torka in sobota ob 11. uri predpoldne za mestoter ob 3. uri pop. za deželo. Ako pada na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K, polletno 4 K in četrtletno 2 K. Prodajase v Gorici v tobakarni Schwarz v Solskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevev tekalšču po 8 vin.

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v »Narodni tiskarni«, ulica Vetturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo »Gorice«. Oglasi se računijo po petilvrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin., 2-krat po 10 vin., 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič).

Vinska klavzula in avstrijska vlada.

Kakor vse kaže, ne bo še konec vinske klavzule, ali vsaj poskusila bo avstrijska vlada napeti vse svoje sile, da bi šla v tem oziru Italiji na roko. Mi smo že večkrat povdarjali v svojem listu, da ne bo imela avstrijska vlada najmanjše zasluge, ako bo tudi definitivno odpravljena vinska klavzula. Vsa zasluga bo izključno le na strani ogerske vlade. Avstrijska vlada igra glede rešitve vprašanja o vinski klavzuli strašno smešno, dvorezno ulogo. Smešno zaradi tega, ker je pri nji tako okorna, da zamore njeno neodkritosrčnost spoznati že vsak politični otrok. Da bi namreč naša vlada opravičila sebe, ko bi vendarle Italiji na ljubo hotela obdržati še v bodoči trgovinski pogodbi vinsko klavzulo, začela je že zdaj strasiti one, ki imajo na tem kaj dobička, s tem, da hoče Italija uvesti visoko ceno na uvoz avstrijskega lesu. Trobentač naše vlade, in v prvi vrsti ministra za zunanje zadeve je, kakor znano, dunajski list „Fremdenblatt“. Ta list je prevzel zadnji čas nalogo, pripravljati tla za novo trgovinsko pogodbo z Italijo in sicer z namečkom vinske klavzule. Ta list je ravno, ki piše te dni, da se vrše zdaj pogajanja med Kanado in Italijo, pogajanja radi mejsebojnih ugodnosti med imenovanima državama, in pa posebno glede ugodnosti, katere naj bi privolila Italija Kanadi glede izvoza kanadejskega lesu. Omenjeni list tudi pravi, da se ustanavlja parobrodna družba Kanadejcev in Italijanov, ki ima na razpolago 120 parobrodov, ki bodo prevažali med Kanado in Italijo blago, v prvi vrsti les, katerega se toliko nahaja na Kanadi. Kdo ne zapazi koj namena take pisave! Naša vlada začela bo igrati zdaj glede vinske klavzule isto vlogo, kakoršno je igrala pred najstarejšimi leti. Skušala bo s svojimi glasili „pripraviti“ vse one parlamentarce in sploh javne zastope, kjer vinska trta ne rase, ampak se nahajajo gozdovi, s tem, da jih bo strašila s carino na uvoz našega lesu od strani Italije, kar se ji bo tudi posrečilo, posebno še zaradi tega, ker se med takimi nahaja največ Nemcev poleg Poljakov, ki so ji pa itak vedno na razpo-

lago. — Od strani avstrijske vlade se nima torej Italija pri sklepanju nove trgovinske pogodbe ničesar bati. Pač pa ji tako lahko ne pojde izpod rok pogajanje z Ogrji, ki bodo, sodeč vsaj po dosedanjem njih postopanju, vse storili, da onemogočijo vinsko klavzulo. Italija bi z Avstrijo prav lahko opravila, t. j. z avstrijsko vlado; kajti ako ne drugače, sklenila bi ta ž njo trgovinsko pogodbo na podlagi paragrafa 14., ne meneč se za to, ako je res tudi opravičeno rabiti paragraf 14. tudi v tem slučaju. Ogerska vlada pa paragrafa 14. nima na razpolago, in ne more torej brez privoljenja ogerskega parlamenta skleniti nobene trgovinske pogodbe. V ogerskem parlamentu pa danes gotovo ni večine, ki bi glasovala za vinsko klavzulo, dandanes, ko so poslanci po večini posestniki in vinogradniki, ki imajo krasne in velikanske nove trtne nasade z američanko, ki obetajo od leta do leta vedno bogatejšo trgatv. Pred najstarejšimi leti je to v ogerskem parlamentu gotovo šlo, in našla se je velika večina poslancev, ki so glasovali za vinsko klavzulo. Ali tedaj so bili ogerski vinogradi po trtni uši opustošeni in je Ogerska potrebovala od zunaj mnogo vina. Dandanes pa temu ni več tako, in se bodo zaradi tega tudi Ogrji postavili z vso odločnostjo na branik svojih vinogradnikov, in bodo na vse kriplje delali na to, da se za vedno odpravi zloglasna vinska klavzula, s katero tako neizrečeno simpatizira naša avstrijska vlada. In zakaj bi naša avstrijska vlada tudi ne simpatizirala z vinsko klavzulo, vsled katere je bila Italija vsako leto na dobičku za kakih 70 milijonov kron? Italija potrebuje namreč denarja. — V sredo se je vršila v italijanskem parlamentu razprava o kreditih za italijansko vojno mornarico. Poslanec De Palma je v ti seji očital upravi italijanske mornarice, da je sicer mnogo storila za razvoj italijanske vojne mornarice v Sredozemskem morju, a se ni prav nič brigala za to, da bi tudi v Jadranskem morju povečala moč italijanskega vojnega brodogradstva. Italijanska vojna uprava bi morala, po mnenju tega poslanca, skrbeti za to, da postanejo Benetke točka, iz katere bo lahko Italija popolnoma gospodovala nad Jadranskim morjem. Priporočal je govornik mornarični upravi, da prej ko prej na-

pravi to, kar je do zdaj zamudila v zgoraj omenjenem pogledu. Da so bile naperjene te besede proti naši državi, tega ni pač treba posebej povdarjati. Omeniti pa moramo, da je treba za napravo novih vojnih ladij, kakor tudi za utrdbo vojnih pristanišč mnogo milijonov, katerih pa Italija gotovo nima preveč. Zakaj bi torej Avstrija z ugodnimi trgovskimi pogodbami in posebno pa še z vinsko klavzulo ne pripomogla do nekoliko milijonov, s katerimi bi se potem Italija oboževala in utrjevala proti Avstriji ter si pridobila popolno gospodarstvo nad Jadranskim morjem!

Dopisi.

Iz goriške okolice, 19. maja 1904.
— (Konec). — Prijatelj, lahko si misliš, s kakim veseljem sem prečital to pismico! Kar sem posebno želel, to si mi storil; ti si mi zares najuslužnejši človek na svetu! Pomisli le, v kako slutvo si me povzdignil pred očmi celega našega kluba! A ne le to! Pritisnil si pečat neovržene resnice predzadnjemu mojemu dopisu, v katerem sem podrobno razložil in dokazal, da je tvoja trditev v „Soči“, da ne bereš mojih dopisov, gola „farbarija“ (ti bi rekel: podla laž). Pomisli le, v kako luč si se postavil pred očmi svojih naročnikov! Ti se igraš z njimi kot mačka z mišjo. V „Soči“ jim klepetáš, obljubljaš, ali v hipu te prime druga muha, in brez najmanjšega pomisleka narediš črto čez vse to, kar si jim naklepetal in obljubil, in z mirno vestjo, ki meji že na brezobraznost, se deneš pisati ravno o tem, kar si jim včeraj predstavil kot dognano stvar, kateri nimaš več niti besedice dostaviti. Še otročaji ne pustijo s seboj takih burk uganjati, in tvoji naročniki ti morajo za nje še svetle kronice plačevati! Srečen ti, da se tega niso še naveličali! No, več takih slučajev izmodri polagoma tudi nje. Vidiš, prijatelj, tu ti imenitno pristoji latinski pregovor: Ako bi bil molčal, bi bil ostal modrijan.

Z novim odgovarjanjem si se torej pred naročniki in občinstvom temeljito blamiral. Ali si pa morda kaj dosegel v zabranjevanju teh dopisov? Na to ti jaz kot najkompetentnejša stran najlažje odgovorim: Nič, prav čisto nič! Prijatelj, ali nisi že vsega poskusil, kar je bilo v tvoji moči, da bi bil te dopise zabranil? Poskusil si z ignoriranjem, molčanjem, odgovarjanjem; odgovarjal si ostro, surovo; smešil si, se rogal, zmerjal, psoval; žugal si in hujskal itd. In kaj ti je vse to pomagalo? Ti dopisi so vse to tvoje orožje odbijali in šli dalje. In zdaj, ko si začetno orožje (molčanje) že v drugič vrgel v koruzo, ko si začel klobaso (tvoj izraz!) iznova, zdaj naj se te jaz ustrašim in utihnem!? O prijatelj moj, zastonj tvoj trud. To ni orožje, da bi meni imponiralo. Ako hočeš, da jaz utihnem, bodeš že moral rabiti vsa druga zdravila. Ker vidim, da jih ne poznaš ali nočeš poznati, ti napišem v nastopnem za nje kratek recept.

Pred vsem moraš nehati zlorabiti svojo „Sočo“. Ona mora služiti javni občini koristi, ne pa zgolj tvojemu žepu, tvojim kapricam, tvoji oholosti, tvojemu terorizmu. Z osebnimi napadi imaš popolnoma prenehati. Tebe ni Bog poslal na svet, da boš za profoza tistim Slovencem, kateri niso tvoji osebni prijatelji, kateri te ne marajo zaradi tvojega ne-

srečnega temperamenta, kateri torej nečejo podpirati tvoje privatne obrti. Javni častnik pač ni kaka javna kaznilnica za privatne razmere! Ravno tako moraš prenehati z blatenjem celega stanu („Tutti frutti“) zaradi prestopkov posamičnih oseb. Malovredneži se nahajajo med učiteljstvom, tako tudi med duhovščino, oba sta vzgojna stanova, oba imata enake dolžnosti. Kaki javni morali služi torej častnik, ki vidi le izrodke enega stanu! Dalje imaš prenehati z nasprotovanjem društvom, zavodom, javnim podjetjem, ki služijo občinam narodnim svrham in ki so bila doslej žrtve tvojega javnega sovraštva, ker jih vodijo osebe, ki ti niso ljube in ker je njih vodstvo odtegnjeno tvojemu uplivu. Ne misli, da je narodno delovanje podvrženo kakemu monopolu, kateremu ti načeluješ. Slednjič izbiš si iz glave otročjo misel, da uničiš upliv duhovščine na našo politiko s tem, da napadaš nje delovanje v cerkvi, s čemer škoduješ le dobri vzgoji našega ljudstva, ker mu tržeš iz srca versko čustvo, ki je najboljši vzgojni element za vsakega človeka. Na ta način podiš naše ljudstvo v vrste socijalnih demokratov in izpodkoplješ ne le duhovski ampak tudi svoj upliv. Zdrava pamet že pravi, da je največja bedarija, odrekati duhovščini pravico politikovanja, ko je ne odrekaš drugim stanovom; saj opravlja duhovnik državljanske dolžnosti vsaj v isti meri kakor vsakdo drugi!

To, prijatelj, je v glavnih potezah ogledalo, v katerem se moraš pridno ogledovati, ako se hočeš teh dopisov polagoma odkrižati. To, vidiš, so vsa druga sredstva, kakor si jih ti doslej uporabljal. Zato tudi nisi imel nobenega uspeha in ga tudi ne bodeš imel, če dosedanje pot še stokrat ponavljaš. Če hočeš še nadalje prazno slamo mlatiti, le odgovarjaj! Komu s tem najbolje ustrezaš, bodeš po prečitani tega dopisa, upam, na jasnem.

Kar mi je g. predsednik našega kluba iz Gorice o „zgoščenem strupenem žolču“ pisal, to sem v tvojem odgovoru čital. Doslej si take cvetke s polja svoje častnikarske surovosti upletal med drugo polemično snov, takrat si jih nasul kar same na en kup, menda v nadi, da bodo kaj več izdale. Ker bi gosp. urednik „Gorice“ tak umotvor častnikarske po-divjanosti kot original gotovo ne sprejel v svoj list, se ga drznem tu prepisati kot svarilni migljaj, kako uničuje pero pomakano v strast samo sebe.

Tvoj pikantni odstavek slove:

Nič drugega nego falotstvo, nesramno zavijanje, drzna laž, inferijalna“) zloba in škodeželjnost, sikanje moralnih propalic, jezuitstvo, največja hinavščina, podlo obrekovanje, to tvori klapo okoli „Gorice“, kateri načeluje A. K., ki ima Boga in ljudi za norca.

Prijatelj, dober tek! Do svidenja!

A. K.

Šempas, 25. maja. — Razpoloženi so imeniki volilcev novih treh občin, Osek - Vitovlje, Ozeljan - Sv. Mišel in Šempas. Dokončane so s tem vse obravnave, zagovori in ugovori. Davni želji je ustrezno. Začenja se zdaj gibanje za nove volitve. Nekdanje stranke, ki so večinoma se pulile za sedež županstva, od-

*) Ti si hotel reči infernalna (peklenka) zloba. Tvoja latinščina, katere se nisi svoj živ dan učil, se je tu nekoliko pohabila. Najbrže so te ferijalna društva visokosolcev spravila na led. Revček!

A. K.

LISTEK.

Svoji k svojim.

Češki: Karolina Světlá.

(Konec.)

Ni pa izrekel napitnice, ampak namesto tega je prosil zbrane prijatelje in rojake, da bi jim smel nekaj prebrati. To so mu dopustili drage volje. In jel je čitati z ginjenim glasom poziv „Osrednje šolske matice“. Nato reče:

Jaz hočem biti delovodja tega društva, ki je za nas najvažnejše*). In prosim vas, izvolite pokloniti rajši temu društvu one darove, ki ste jih namenili nama. Jaz sem izpoznal bolje in natančneje nego kdorkoli, kaj je to: če se otrok odtuji svoji narodnosti in se uči na podlagi povsem tujega jezika. Priroda se kruto maščuje, če se rušijo njeni modri zakoni, na koje se opira vse delo na svetu. Bil sem že zelo potujčen; izgubil sem bil zdravje, veselje in radost.

*) L. 1903 je imelo to društvo 575.495 K dohodkov in je podpiralo 3 srednje šole, 51 ljudskih šol in 47 otroških vrtov. Čast taki požrtvovalnosti!

*) Soglašam; toda le s pogojem, da nam svojec — našinec, učenec svojega učenika — ne bo bolj zloben in podel, nego kak ptujec — Japonec — besen basibozuk! Vztekalec se treba bati!

padejo; nastopajo pa stranke stricev in svakov, sploh boj za osebe. Ker se pa število bivših sedežev več nego podvoji, bo mogoče mnogim spolniti želje po sedežih. V skupnem starešinstvu je sedelo 24 mož, v novih treh bo prostora za 3×18=54.

Želeti je le, da bi na starešinskih stolih sedeli res moške — možaki, ki se bodo zavedali svoje odgovornosti, ki bodo v narodnem ponosu vestno in ustrajno skrbeli za blagor svojih občin, ki bodo brez ozira na osebnosti imeli pred očmi občno korist in napredek.

Po občini prevladuje krasna želja in mnenje, da se bodo nove volitve izvršile brez posebnih agitacij, bojov in ugovorov, mirno v sporazumljenju in slogi. No, saj ravno s takim modrim postopanjem bi jasno dokazali, da z razdelitvijo so odstranjeni stari razlogi preprirov; dokazali, da smo vredni in sposobni za samostojnost, ki se nam je priznala z razdelitvenim zakonom in Najvišjo sankcijo istega. Malenkostne osebne ozire pustimo na stran in v vseh treh novih županijah volimo složno najposobnejše moške, ki umejo sedanjí čas, ki hočejo potrebni čas in trud žrtvovati in obračati v čast in blagostanje novih županstev.

Iz Kostanjevice na Krasu.

Kaj takega pa še ni bilo pri nas, kar pomnimo, kakor so govorili pri naš ljudje pretečeni binkoštni pondeljek. Kaj pa je bilo takega?

No, da Vam na kratko povem, imeli smo ustanovni občni zbor novega društva, ki se imenuje: „Delavsko izobraževalno in podporno društvo“. Namen društva spozna vsak lahko iz njegovega imena, in da je bilo tako društvo pri nas potrebno, temu bo pri-trdil tudi vsakdo, ki pozna naše razmere, saj so pri nas skoro sami delavci, kakor kamnarji, izdelovalci bičev i. t. d.

Sicer tak ustanovni občni zbor po drugih krajih, kjer so ljudje še bolj razvjeni, ni znabiti nič posebnega, a pri nas je bil to skoro prava ljudska veselica.

Ob štirih popoldne zbralo se je v prostorni dvorani g. Fr. Urdih-a veliko število naših domačih mož in menda vsi mladeniči, kar jih je; poleg tega so prihiteli k nam iz prijaznega Mirna mnogobrojni zastopniki tamkajšnjega vrlega „katol. delavskega društva“ z društvenim podpredsednikom g. Jos. Cotič-em ter s svojim močnim in dobro izvežbanim pevskim zborom. Predsednikom shoda je bil jednoglasno izvoljen predlagatelj pravil, č. g. vikar P. Zakrajšek, kateri je vse zborovalce skupaj, zlasti pa še cenjene mirenske goste pristrčno pozdravil ter se zahvalil za tako mnogobrojno udeležbo.

Po prečitaniu društvenih pravil se je vršila volitev odbora. Izvoljeni so v odbor prav izvrstni moške in mladeniči, ki so nam porok, da se bo društvo krepko razvijalo, ter svojim udom duševno mnogo koristilo, pa jih — v bolezní — tudi gmotno podpiralo. Dosedaj se je vpisalo v društvo 87 udov, za našo vas gotovo veliko! Upamo pa, da jih še več pristopi.

Že med zborovanjem oglasili so se vrli mirenski pevci, pa tudi naši domači pod vodstvom g. Ant. Trampuž-a ter so več narodnih prav krasno zapeli. Ko pa je bil dnevni red zborovanja v najlepšem redu končan, razvila se je prava veselica. Vrstilo se je: pesem za pesmijo, govor za govorom. S krasnim govorom pozdravil je naše novo društvo g. podpredsednik mirenskega „kat. delavskega društva“, kateri je sicer priprost mož, navaden delavec, ki je pa s svojim nastopom vzbudil opravičeno občudovanje vseh navzočih. Zahvalil se mu je naš g. vikar ter napil pobratimstvu obeh društev, k čemur so se oglasili navdušeni „živio-klici“. Sklepam svoje poročilo s srčno zahvalo vsem, ki so kakor koli pripomogli, da je prvo zborovanje tako izvrstno uspelo. Mlado društvo naj se pa krepko razvija, raste, cvete, ter naj obrodi obilo plemenitega sadu!

— k.

Politični pregled.

Sklicanje deželnih zborov.

Deželni maršal češki knez Lobkovic je povedal v neki seji češkega dež. odbora, da namerava vlada sklicati deželne zборе kaj potem, ko neha zasedanje delegacij.

Delegacija.

Proračunski odsek avstrijske delegacije je v svojih sejah v sredo in soboto rešil vprašanje o izvanrednih kreditih vojne uprave, ter je vojni upravi dotične kredite tudi dovolil in sicer z 12 proti 5 glasovom. Financijelno stran teh kreditov je obrazložil delegaciji finančni minister Böhm Bawerk, ki je namreč izjavil, da se je finančna uprava popolnoma prepričala o neizogibni potrebi in nujnosti zahtevanega vojaškega kredita.

Gre se za skupno svoto okroglih 391 milijonov kron. Ta svota ne sme presenetiti, ker je več nego dve tretjini te skupne svote že delegacija prej dovolila. Na drugi strani se gre za anticipatni znesek postavkov, kakor se jih sicer dovoljuje v izrednih proračunih. Resnično nova postavka je samo zahteva mornarične uprave za gradnjo novih ladij. Minister je pojasnjeval koristi načina o povračilu, po katerem se vojna uprava obveže, izplačati vsako leto 27 milijonov kron iz tekočega proračuna skozi 25 let obema finančnima upravama za obresti in popolno amortizacijo najetega posojila. S tem se ne bo obremenilo davkoplačevalcev, ker ostane letni proračun vojaške uprave nespremenjen. Za vpeljavo dveletnega službovanja bi bil potreben nadaljni enkratni izdarek 50 milijonov kron, ki bi se tudi vzel v predstoječo kreditno operacijo.

V debati so se izrekli deleg. Kramář, Stransky in Šusteršič najodločnejše proti načrtu povrnitve vojaškega posojila, ki je samo izmišljen, ker prebivalstvo ne bode le nosilo vsa bremena, ki mu jih nalože nove vojne zahteve nego tudi nobena vojna uprava si ne bo dala med amortizacijsko dobo glede novih zahtev vezati rok. Opozicijski govorniki in tudi del. Dzieduszycki so izjavili, da ni povsem izključeno, da se dovoli najem posojila drugim nego li parlamentarnim potom. Poslednji je naglasil, da je prišel skrajni čas, da napravijo stranke in vlada parlamentarnemu anarhizmu konec.

Zveza treh cesarjev.

V Berlinu trdijo, da bode zopet ustanovljena zveza treh cesarjev (?). Sporazumljenju Avstrije z Rusijo o balkanskem vprašanju bode sledilo sporazumljenje z Nemčijo. Nemčija bode dobila pravico razširiti svoj delokrog na Kitajskem. Rusija bode tudi Nemčiji dovolila za uvoz žita posebne olajšave in nizko uvoznino.

Neverjetna vest.

Češki list „Budevoj“, o katerem se govori, da stoji v ozki zvezi z dr. Bretislavom knezom Schwarzenbergom, je priobčil te dni jako senzačno vest, katero pa vsi smatrajo za popolnoma neverjetno. Ta list piše namreč, da so v naši državi veliki dogodki pred durmi. Najstarejši sin nadvojvode Otona, nadvojvoda Franc Jo-sip Karol, izpolni namreč 17. avgusta 1905. svoje 18. leto, ter se istega dne proglasi tudi polnoletnim. Do tistega časa pa bi se sedanjí naš prestolonaslednik Fran Ferdinand odpovedal pravicam do prestolonasledstva, a naš cesar bi se pa ta čas odpovedal vladanju v prilog svojemu prastričniku.

Italija se tudi oborožuje.

„Corriere“ poroča, da bo italijanski vojni minister zahteval za obrambo države na vzhodni meji od parlamenta izvanredne kredite, ki bodo razdeljeni na nekaj let.

Dalje se o tem še poroča: Italijani nimajo mirne vesti in je zahteva naše vojne uprave vplivala na komisijo za proračun laške vojne mornarice tako, da zahteva od mornariškega ministra, naj prihranke zadnjih dveh let v svoti 15 milijonov porabi za nabavo novih torpedov in podmorskih čolnov. Komisija je tudi dognala, da je izmed sto torpedov 70 nerabnih, ker so zastarele. Vojni minister bode pa porabil 19 milijonov za utrdbe ob avstrijski meji, za katere je že generalni štab izdelal potrebne načrte. Kakor vse kaže, obnebe nad Avstrijo in Italijo ni nikakor tako čiste, kakor trdijo državniki.

Tudi Srbija namerava kupiti nove topove.

Listi poročajo, da se v kratkem skliče srbska skupščina na izvanredno zasedanje. Na tem zasedanju se bode skupščina bavila jedino le z vprašanjem glede nabave novih brzostrelnih topov.

Razpor med apostolsko stolico in Francosko.

Zadnje dni nastal je razpor med apostolsko stolico in Francosko. Povod temu razporu je dala neka spomenica

apostolske stolice do vseh katoliških držav izvzemši Francosko, v kateri je bilo rečeno, da bi apostolska stolica bila prisiljena odpoklicati svoje nuncije iz onih katoliških držav, katerih vladarji bi v Rimu obiskali na oficijelni način italijanskega kralja. Povod ti spomenici dal je seveda oficijelni obisk predsednika Loubeta, ki se je vršil pred par tedni v Rimu. Francoski poslanik pri vatikanu Nisard je te dni obiskal papeževnega tajnika Merry del Valla, ter mu rekel, da je primoran zaradi omenjene spomenice zapustiti Rim, kar je v resnici tudi storil. In tako je nastal zdaj razpor med apostolsko stolico in med Francosko, ki je napravil med framasoni mnogo veselja. Zdi se pa, da se reši ta razpor na način, ki ne bode po volji framasonom.

Zarota v Carigradu.

Veliko pozornost vzbuja v turških in diplomatskih krogih vest, da so zaprli Kemal Edin-pašo, drugega sina plevniškega junaka Osman-paše. Prijeli so ga pa med „salemlikom“, potem ko so preiskali njegovo stanovanje. Kemal Edin-paša je bil že dvakrat zaslišan. Dolže ga zarote proti sultanu Abdul Hamidu v prilog prejšnjemu sultanu. Izdal je to zaroto Asaf paša. V poučenih turških krogih so mnenja, da je Kemal-Edin paša le žrtva nasilnosti.

Balkan.

Orožniško vprašanje v Macedoniji je za sedaj vsaj toliko rešeno, da je 25 inozemskih častnikov te dni podpisalo pogodbo za dveletno službovanje. Razun italijanskih in avstrijskih častnikov so že vsi drugi odpotovali v nakazane jim okraje. Angleški in italijanski častniki bodo nosili fes, vsi drugi pa kalpak. Po poročilih iz Bolgarije bi se bilo vrnilo v svojo domovino že več tisoč macedonskih begunov. Turčija jim je baje obljubila, da jim hoče pomagati pri zopetnem sezidanju novih hiš, tam namreč, kjer so se stare za časa ustaje podrele.

Indija se dviga proti Angležem.

Angleži so jako vznemirjeni radi velike razburjenosti, ki se širi v njihovem „Indijskem cesarstvu“. Povsodi se vrše manifestacije proti evropskemu gospodarstvu. Najuglednejši indijski list „Vzhod in zahod“, ki izhaja v Bombaju v angleškem jeziku in je doslej bil pristaš evropske civilizacije, piše sedaj, da se gospodarstvo Evrope nad Azijo bliža koncu. Opomniti je treba, da vživajo oni listi popolno tiskovno svobodo. Angleži so radi tega tako nemirni, da je eden najvplivnejših njihovih indijskih upravnikov dejal: „Zdaj se ne gre za to, ali naj Mandžurija ostane v ruskih rokah, nego če bo Azijo vladalo bele pleme, ali pa če bo belo pleme premagalo rmeno pleme“. Izključeno je torej skoro, da bi mogli Angleži izrabiti zadrego Rusije, ker bodo imeli sami dovolj opraviti.

Za angleško prodiranje v Tibetu bo gibanje Indijcev jako neprilichno.

Rusko-japonska vojska.

Sovražniki Rusije postajajo v svojih poročilih dan na dan smešnejši. Njih vedenje je prav za prav otročje. Ker so se na bojnem polju razmere Japoncev izdatno poslabšale, in ne morejo Rusom sovražni listi prinašati več poročil niti o navideznih zmagah Japoncev na morju in tudi na suhem, izmišljujejo si najraznovrstnejše stvari, da bi svoje čitatelje obdržali v veri, da bodo konečno vendarle Japonci zmagovalci. Pred tedni so poročali židovski listi, da je ruski car nevarno obolel, da je strašno potrt in da vedno joče. Že par dni potem pa jih ni bilo nič sram, ko so zopet poročali, da se je podal ruski car v Moskvo ter v druga ruska mesta, v katerih so bili vojaki mobilizirani, da si jih je tam pred odhodom na bojišče sam ogledal ter vspodbujal k hrabremu vojskovanju. Dalje so se spravili čifatski listi, kakor je tržaški „Piccolo“, celo na sanje. Ruski general Kuropatkin bi bil imel, kakor je vedel povedati tržaški „Piccolo“, tako grozne sanje, da je bil vsled njih ves potrt in obupan. V sanjah je bil celo do-ločen dan, na koji bodo Rusi v nek bitki strašno poraženi. Ali glejte čudo! Ravno isti dan, na koji bi imeli biti Rusi po „Piccolovih“ in ne po Kuropatkinovih sanjah strašno tepeni, potopili sta se Japoncem oklopnjaka „Hadsuse“ in križarka „Yoshino“, torej zopet fjaška. Pa žid ostane vedno žid, in tako prinaša „Piccolo“ danes pa zopet druga jednaka poročila, s katerimi bi rad ponizal pred svetom ugled Rusije, ter še nekoliko okrepčal v prsih svojih vernih čitatelev upanje, da bodo Japonci konečno vendarle premagali Ruse. „Piccolo“ piše namreč tako, kakor bi imela že jutri nastati na Ruskem splošna revolucija. Za-

radi tega pa pravi „Piccolo“, je prisiljena Rusija pošiljati na Skrajni vztočni v boj proti Japoncem le slabo izvežbane rezerviste, ker mora obdržati doma najboljše vojaštvo radi preteče revolucije. Ako-ravno je vse to popolnoma izmišljeno, nahajajo se med čitatelji židovskih listov vendarle ljudje, ki vse to verujejo in take liste gmotno podpirajo, s čimur so taki listi dosegli svoj namen. — Posebnih dogodkov na bojišču torej te dni ni bilo. Resnica je pa, da so se razmere za Japonce zadnji čas izdatno shujšale. Vsaj tako mnenje prevladuje zdaj po vseh resnih listih, in celo angleški listi se nagibljejo zadnji čas temu mnenju. Sicer pa ni izključeno, da ne bi prišlo že te dni do jako važnih dogodkov, ki bodo bolje pojasnili položaj obeh vojujočih se strank.

* *

Brzojavka generala Kuropatkina na carja Nikolaja od 26. t. m. poroča: V okrožju Fengvangčenga in na obalah zaliva Liaotong se ni nič spremenilo. Glede položaja sovražnih čet se je dognalo, da je v Fengvangčengu koncentriranih približno 40.000 Japoncev. V Pianminu so 4 pešpolki s 60 topovi. Videti je, da prodirajo manji oddelki japonskih čet od Fengvangčenga proti Siujanu, kar se pa vrši zelo počasi in previdno. Na levem bregu Tajango se je dne 22. t. m. utaboril del teh čet, kakih 3000 mož linijske in gardne pehote in 3 eskadroni gardnega konjenišva na potu v Siujan med Set-sekoge iz Salidzajpudze. Istodobno se je opazilo skupno prodiranje sovražnika od Fengvangčenga in Pianmina proti spodnjemu toku reke Tajango proti Lunvaniau. Oddelki predstraže so prekorali reko ter prešli na desni breg. — Dne 22. t. m. je zasedel eden teh oddelkov, približno 3 stotnije in 1 eskadron, sotesko Liaolin, 14 kilometrov zapadno od Siujana na cesti proti Takušanu ter sosedne vasi Onalasi in Kuankfu. Razun tega je zasedel istega dne neki drugi oddelak, obstoječ iz enega bataljona pehote in enega eskadrona konjenišva, Pkemiao na desnem bregu Tajanga na cesti v Takušan, oddaljen 10 kilometrov od Salidzajpudze.

* *

„Novoje Vremja“ poroča, da so 16. t. m. Rusi zavzeli in zažgali korejsko mesto Andšu. Vsa japonska posadka je bila ugonobljena. Na to so se Rusi v popolnem redu umaknili.

* *

Neki ruski častnik poroča, da je prišlo 18. t. m. pet japonskih batalijonov v zasedo, katero jim je nastavil ruski general Fock iz Port Arturja. Ogenj ruskega topničarstva in infanterije je vseh pet japonskih batalijonov popolnoma uničil.

* *

Neka džunka, ki je zapustila Daljni 23. t. m., je poročala, da je dospela druga japonska armada do Sanšilipa, druge postaje pred Port Arturjem, ob trdovratnem odporu Rusov. Dne 22. t. m. se je vršila baje pri Sanšilipu bitka, čije izid še ni znan. Rusi v Talienvanu so baje pripravili razstreljati mesto ob prodiranje Japoncev. Glasom zadnjih poročil baje prodirajo japonske čete, ki so se izkrcale pri Kinču, ob železnici, med tem ko prodirajo oni, ki so se izkrcali pri Pitsevu, ob vztočni obali polotoka proti Daljniju. V zadnji noči je razsajal v pečlskem zalivu silen vihar.

* *

Angleški listi poročajo, da se je posrečilo Japoncem po dolgotrajnem in s-ditem boju vzeti Rusom Kinču, utrjeno mesto, ki leži na polotoku Liantongu. Drugi listi pa poročajo, da mesto Kinču ni še vzeto ter da traja boj še nadalje.

Domače in razne novice.

Našim p. n. gospodom naročnikom. — Pregladovaje naše knjige smo našli, da je mnogo naročnikov storilo svojo dolžnost poravnajši letno naročnino, za kar se jim lepo zahvaljujemo. Našli smo pa tudi, da je mnogo naročnikov, kateri so zaostali z naročnino, med temi jih je mnogo, ki dolžujejo še za pretekla leta. Torej prosimo, da se gg. naročniki spomnijo svoje dolžnosti in v kratkem dopošljejo zaostalo naročnino.

Upraviništvo.

Vinorejee, ki so naročili modre galice in žvepla pri „Goriški zvezi“, opozorjamo, da je blago že došlo in da je lahko dobijo — proti plačilu v gotovini — kadar jim drago. Vitrijola je nekoliko več nego je bilo naročenega, tako, da je mogoče še novim naročnikom postreči, dokler bo blaga.

Zdravniške vesti. — Gosp. dr. Richard Jug, sedaj sekundarni zdravnik v goriški bolnišnici usmiljenih bratov, je imenovan korvetnim zdravnikom ter odide s prihodnjim mesecem na svoje novo

mesto k mornarici v Pulju. Na njegovo mesto v goriško bolnišnico pride g. dr. I. Brovet z Dunaja. Dr. Brovet je Slovenec iz Kranjske. V Ribembergu nastopi svoje mesto kot železniški zdravnik g. dr. Izidor Reja, ki je bil doslej na dunajski kliniki.

Višim ravnateljem kaznilnice v Kopru je imenovan ravnatelj kaznilnice v Gradiški s. Fran Schegula.

Za „Solski Dom“ so plačali predsedništvo: Hranilnica in posojilnica v Cerknem letni prispevek vsled sklepa občinskega zbora z dne 1. maja 20 K; neka družba v Gorici za izgovorjene tujke 1 K 63 h; Sedemdesetletnik v Gorici na račun ustanovnine 70 K; „Centralna posojilnica“ v Gorici iz razpoložnega zaklada 300 K.

Upravištvo „Gorice“ je prejelo: Birs Peter, sadni trgovec polovico deleža „Krojaške zadruge“ v znesku 20 K. Srečna hvala!

Narodni kolek. — Mi Slovenci smo v jako prijetnem položaju, da moramo skrbeti sami za svoje najvitalnejše potrebe. Velike so žrtve, katere doprinese vsak slovenski zavedenec v narodne svrhe, toda iste se izkazujejo še vedno kot mnogo prepičle v razmerju k potrebam. Treba je torej, da prispeva vsak Slovenec po svojih močeh za ustanove, ki imajo namen braniti obmejne Slovence proti potujčevanju. Eno izmed sredstev, s katerim lahko tudi najrevnejši težak položi svoj obol domovini na oltar, in katero so uvedla na Češkem že razna narodna društva je — narodni kolek. Tu pa tam se je tudi v kakem slovenskem listu čitalo o tej narodni instituciji, ali taki časnikarski glasovi so ostali le časnikarska notica.

Akad. fer. društvo „Adrija“ se je s svojega prvega početka bavilo z vprašanjem, kako vvesti vsaj na Goriškem tak narodni kolek, in danes, v drugem letu svojega obstanka, more isto zabeležiti v tem oziru vseh — narodni kolek je že izgotovljen. Sliko za tak kolek nam je odpisalo umetniško društvo „Vesna“ na Dunaju, izvršila ga je pa „Unie“ v Pragi. Narodni kolek ima obliko poštna znamke, ter z njim se kolekuje vsaka listina, kakor privatna in trgovska pisma, fakture, vstopnice k veselicam, koncertom, razstavam, društvene legitimacije i. dr. Zraven gibkosti, ki priporoča ta narodni davek je cena 2 vinarjev tako mala, da se tega novega davka ne sme in ne more vstrahiti niti najrevnejši delavec, kateri se zaveda, da se tudi z malimi žrtvami lahko doseže veliko. Narodni kolek mora postati radi svoje gibkosti in male cene najprikladnejše sredstvo, da posredstvom istega vsakdo žrtvuje nekaj za narodne namene. Akad. fer. društvo „Adrija“ je stopilo v namen razprodajanja narodnega koleka v zvezos „Solskim domom“ v Gorici, ki ima namen pospeševati vzgojo in pouk med Slovenci na Goriškem; odslej bode pa vodilo nekaj članov društva „Adrija“ razpečevanje narodnega koleka v prid slovenskemu šolstvu na Goriškem. Vsa tozadavna naročila naj se pošiljajo na naslov: cand. iur. Cigoj Anton, Gorica, ulica Formica 12. — Sploh pa razprede akademski odbor „Solskega doma“ agitacijo po celi deželi, da se narodni kolek čim bolj razširi. Več se objavi po domačih listih. Obračamo se torej na razumništvo v mestu in na deželi, s prošnjo, da nas podpira v našem stremljenju. Komur je torej ležeče na tem, da se iz kamenčkov zgradi palača, naj širi novo idejo na Goriškem ter prepričuje ljudstvo, da se dajo zgraditi tudi iz krajcarjev veličastne stavbe.

Mestne občinske volitve. — V sredo se je vršila v Gorici dopolnilna volitev v mestni svet in sicer za III. razred. Od 752 volilcev prišlo jih je volit samo 89. Torej komaj 11.5%. Pa še toliko bi jih ne prišlo, da jih niso navadni vsakoletni agitatorji s silo vlekli na volišče. Izvoljeni so bili: Anton Orzan, Karol Seppenhofer in dr. Venier Ahil.

V drugem volilnem razredu vršila se je volitev včeraj. Nastopile so tri stranke, namreč liberalna, ljudska in pa neodvisna stranka. Slednja stranka bila je stranka italijanskih konservativcev, ki je pa proglasila za svoje kandidate jednega kandidata liberalne stranke, a dva izposodila s je pa od ljudske stranke. Tako stranko razume naj oni, kdor more. Vse tri stranke spravile so na volišče od 773 vpisanih volilcev le 296. Izvoljeni pa so bili kandidate liberalne stranke in sicer: odvetnik dr. Cesciuti, deželno sodni svetnik Ciani in knjigarnar Paternolli.

Taktične vojaške vaje. — V sredo ob 2. uri popoldne je prijezdilo v Gorico 18 častnikov pripadajočih 97. in 87. pešpolku pod vodstvom generalnega majorja Alfreda pl. Zieglerja. Tem častnikom so se pridružili v Gorici in sicer jeden pod-

polkovnik, jeden major in jeden stotnik od 47. pešpolka, in jeden major in jeden stotnik od tuk. topničarskega polka. Vsi so odpotovali v danes proti Ajdovščini in od tam proti Komnu na taktične vaje.

Italijani napadalec. — V zadnji štev. našega lista smo zabilježili govorico o nekem pretepu, ki je bil na binkoštni ponedeljek v Plaveh in pri katerem bi bil od laških delavcev ubit hlapec gostilničarja Konjedica. Ta govorica pa se ni obistinila, marveč godilo se je pri omenjenem pretepu tako-le: V krčmi M. Zimica v Plavah vstavlja sta se binkoštni ponedeljek večer dva voznika, vozeča proti Sv. Luciji. Ko sta v miru večerjala, začela sta ju izživati dva laška delavca, češ, da Slovenci so svinje, da se vseh Slovencev ne bojita itd. Ko je pristopil krčmar in ju opominjal, naj mirujeta, potegne eden Italijanov bodalo ter naskoči gospodarja. Voznika priskočita krčmarju v pomoč. Lah pa enemu z bodalom zada 8 cm dolgo rano na senu, da je voznik nezavesten obležal. Drugi Lah pa potegne iz hlačnice železni drog ter z njim drugemu vozniku prebije črepanjo. Orožniki so takoj vklebili hudodelca, ranjenecem v pomoč pa poklicali zdravnika iz Kanala. Tako imamo zopet dve nedolžni žrtvi laške krvoločnosti več. Slavna politična oblast pa bi storila veliko dobroto, ako ukaže preiskati vse laške delavce in njihova stanovanja, ker so vsi brez izjeme, mladi in stari, oboroženi z bodali ali revolverji.

Ogenj. — V Štanjelu sta pogorela na binkoštni ponedeljek predpoludne dva na samem stoječa skednja, last posestnikov Janeza Švagelja in Andreja Ukmarja. Sumi se, da so provzročili požar otroci laških železniških delavcev, ki so se v istem času igrali okoli skednjav.

Slabo je prišlo v četrtek popoldne v ulici Dreossi nekemu Brole Matteju iz Vižinade v Istri. Zgrudil se je namreč nezavesten na tla. Poslali so po izvolšnika, ki je prepeljal nesrečnika v bolnišnico.

Izgubljen ali ukraden vol? — V torek zvečer prišel je v Solkan Andrej Podgornik iz Čepovana in je s seboj pripeljal vola, vrednega kakih 400 K. Podgornik spravil je vola v hlev iste krčme, v kateri je prenočil tudi sam. Ko se je pa Podgornik v sredo na vse zgodaj zbudil in se podal v hlev, ni bilo več vola v hlevu, niti ni vedel nikdo nič povedati o volu.

Doček izginil. — Pevsič Marija stanujoča pod Kostanjevico, je naznanila tukajšnji policiji, da je v nedeljo izginil nje sin, 14-letni Ivan in da nobeden o njem ničesar ne ve.

Prejeli smo in priločujemo ta-le popravek:

Slavno uredništvo lista „Gorica“ v Gorici.

Ozira se na § 19. tisk. zakona, zahtevam sledeči popravek:

Ni res, da sem odvrčal ljudi od zadnje veselice „Katoliškega društva“ v Mirnu ter delal sploh proti istemu društvu, kakor se me dolži v zadnji štev. „Gorice“.

Pač pa je res, da sem mnogo delal za isto ter je skušal združiti v skupno delovanje z društvom „Irpava“.

V Rup, dne 24. maja 1904.

Ant. Ferlat, učitelj - voditelj.

Dostavek uredništva. — Mi seveda ne moremo trditi, da je popravek resničen, kakor tudi ne, da je neresničen. Ima pa besedo zdaj naš poročevalec iz Mirna.

Zadruga goriških gostilničarjev je te dni sklenila na svojem občenem zboru, da prevzame sama pobiranje užitnine v našem mestu.

Namazali so se. — Po kanalski dolini vse mrgoli laških delavcev. Mnogi na upanje jedo, pijo ter ponočujejo, potem pa jih vzame noč. Tako je tudi minoli teden večje število teh polentarjev pobegnilo po noči, ter pri nekemu krčmarju na Kanalskem zapustilo znaten delj. Mož pa udari takoj za njimi v Trst, ter jih dohiti ravno, ko so stopili na ladjo, da se odpeljejo. Redarji jih takoj primejo, ter odženo na komisariat. Ker pa so se z bali „prežona“, so takoj do zadnjega vinarja plačali. Ravno tako je nekdo drugi s Kanalskega s pomočjo policije vlovil dva Laha, ki sta mu odnesla 20 K. Ko sta videla, da ni drugače kot plačati ali pa v zapor in po odgonu v deželo polente, sta hitro imela denar ter plačala. Ljudem pa svetujemo, naj takim tičem ne dajo nič na upanje. Vse le proti gotovemu plačilu. Ljudje, bodite oprezn!

Bohinjski železniški predor predrt. — Dne 21. t. m. prevrtili so zadnji kos bohinjskega predora. Dvrgl je, kakor znano, 6334 m. Na severu, v Bohinju, vršilo se

je delo s pomočjo električnih vrtalnih strojev, na jugu, Podbrdom, se je pa vrtalo le z rokami; dne 18. t. m. manjkalo je le še 15 metrov. Tega dne so ustavili delo v južnem rovu; vsaki dan se je pa vendar znižala debelost Kranjske in Goriško ločujoče stene, padajoče kos za kosom pod napadi strojev in dinamita od bohinjske strani. Dne 20. t. m. manjkalo je, kakor so kazala merjenja, le še 5 metrov. Zato so izvrtali izvanredno dolgo luknjo, skoraj 4 metre, in jo nabasali prav dobro z dinamitom. In res, skala se je odmaknila na nasprotno stran, zveza rorov je bila dovršena. Plamen svetilke, postavljene tik luknje, se je nagnil; precejšnji preprih vlada od severa na jug. Navdušenje vseh navzočih, koji so se borili dolga leta s trdo skalo, je bilo veliko. Konec je truda, delo z veliko natančnostjo dovršeno. Delavci so vrtalne stroje okrasili in privlekli v občenem veselju iz tmine, kjer so se vjedali čez veslo v skalo, zopet na dan. Okrog treh popoldne so piščatke na lokomotivah oznanjale z dolgim piskom prebitev predora. Ostaja še, da se prevrta stena skreči od 5 m na jeden; ta zadnji kos pa pade 31. t. m., dne velike slavnosti prodretja bohinjskega predora, v navzočnosti visokih in najvišjih gostov. Pot s Kranjskega na Goriško bode prosta — pod zemljo. Pri zadnji 1 meter debeli steni bode zapalil dinamitno patrono z električnim tokom nadvojvoda Leopold Salvator, ki bode v cesarjevem imenu slavnosti prisostvoval. Za slavnost se vrše velike priprave. V bližini predora so že postavljeni drogovi za zastave in slavo-loke. Slovesnosti bo prisostvoval tudi minister za železnice Wittek, dalje zastopniki raznih oblastnih, občin, odposlanci goriškega in kranjskega deželnega odbora. Podjetnik Cecconi je dal napraviti z ozirom na važni dogodek posebne kolajne, ki se razdele med udeležence. Po slovesni otvoritvi predora se popeljejo udeležniki skozi tunel iz Podbrda na goriški strani v Bohinjsko Bistrico.

Skladišče pogorelo. — Skladišče podjetnikov bratov Radlich in Berger je v nedeljo v Hudajužni pogorelo. Škoda je precejšnja.

Iz Hudajužne nam pišejo: Italijanski delavci postopajo pri nas vedno predrznejše. V nedeljo so nas začeli s svojim petjem celo izživati. Ko so pa videli, da se naša potrpežljivost bliža h koncu, pobrali so skrivši koj pete, ter jih korajžno odnesli od nas.

Trije samomorci. — V sredo popoldne so se v Trstu izvršili nič manj nego trije samomorci. Skozi okno mestne bolnišnice skočil je namreč na vrt 44-letni sodar Godnik France, stanujoč v Trstu, a doma iz Komna, ter se je pri padcu tako poškodoval, da je kmalu potem umrl. Zapustil je ženo in štiri otroke, od katerih ima najstarejši 17 let, najmlajši pa 6 let.

Drugi samomorilec bil je slikar Henrik Iška. Ko ni bilo namreč okolo pete ure matere doma, vlegel se je Iška na posteljo ter izpil 100 gramov karbolne kisline. Poklicali so sicer kmalu zdravnika, ki je nesrečnemu izpral želedec, kar pa ni dosti pomagalo, ker je nesrečnej že kmalu potem umrl.

Tretja, katera se je naveličala živeti, bila je 40 letna Frančiška Dežman, ki je bila naložila v neko posodo oglje, je vžgala, in legla potem na posteljo, kjer so jo dobili drugi dan mrtvo.

Vzdlgnjenje potopljenе vojne ladje. — Reški „Novi List“ piše, da se je v Dalmaciji našla družba kapitalistov, ki namerava vzdigniti iz morja italijansko vojno ladjo „Re d'Italia“, katero so leta 1866 v bitki pri Visu naše vojne ladje potopile. Omenjeni kapitalisti bi bili dotično prošnjo že uložili pri mornaričnemu oddelku vojnega ministerstva.

Mesto učitelja telovadbe je razpisano na c. kr. učiteljišču v Kopra. S tem mestom so spojene pravice in dolžnosti vadičnega učitelja. Prošnje je vložiti do konca junija predpisanim službenim potom c. kr. deželnemu šolskemu svetu za Istro v Trstu.

Uradna slovenščina pri tržaškem pristojbinskem uradu. — V nekem listu smo čitali te dni, da je tržaški pristojbinski urad neki stranki, ki je prosila za odpust pristojbinah poviškov v slovenskem jeziku, odgovoril tudi v slovenskem jeziku, da prošnji ne da prostora pristavivši doslovno italijansko frazo „non si da luogo alla domanda“.

Grozen samomor. — V mestu Vittorio na Italijanskem je skočil neki pekovski pomočnik v razbeljeno peč, ko je v nji najbolj gorelo. Zgorel je v malo trenotkih. Le malo ostankov njegovega trupla so povlekli iz peči.

100.000 goldinarjev ali pa — roman. — Predrzen atentat na denar-

nico baronice Reinelt je poizkusil neki Italijan, a se mu ni posrečil. Baronica Reinelt je vdova rajnega barona Reinelta, tajnega svetnika in predsednika tržaške trgovske zbornice. — Baronica Reinelt stanuje vsako leto nekaj mesecev v Benetkah. Nekega dne dobi pismo: Ako ne založi takoj 80.000 gld., bo izšel neki roman, katerega glavna junakinja bo — baronica Reinelt. Podpisan je bil neki Sestini. Baronica Reinelt je stvar pustila. A ko preteče rok, dobi drugo pismo, češ, če ne da takoj 100.000 gld., bo roman izšel. Zdaj je pa baronica Reinelt nananila vse oblasti, avstrijska in italijanska policija pa iščeta tega romanopisca.

Občinske volitve v Oprtju v Istri. — V drugem razredu so pri občinskih volitvah v Oprtju v Istri zmagali Hrvatje, dočim so v III. volilnem razredu zmagali Italijani. Izid volitev I. razreda ni še znan. Uprava te občine bila je dosedaj vedno v italijanskih rokah, če tudi je prebivalstvo te občine po velikanski večini hrvatsko.

Novorojeni knez. — Kneginja Hohenberg, soproga našega prestolonaslednika nadvojvode Frana Ferdinanda, povila je včeraj v gradu Konopišt na Češkem sinčka.

Zoper zahtevane milijone od strani naše vojne uprave, so dunajski demokratje sklicali te dni devet javnih shodov.

Prvi shod čeških odvetnikov se je vršil o binkoštnih praznikih v Pragi. Udeležnikov je bilo nad 1300.

Toča. — Toča je napravila na binkoštni ponedeljek v ptujski okolici na Štajerskem veliko škodo. Po nekaterih krajih je toča ležala decimeter visoko. Tudi na Koroškem je toča napravila po raznih krajih veliko škodo.

50-letnica železnice čez Semmering. — V četrtek so na Dunaju praznovali 50-letnico, odkar je bila sezidana železnica čez Semmering.

Dognano je, da so obče priljubljene in vsestransko razširjene »kapljice sv. Marka«, mestne lekarne v Zagrebu. Markov trg, najpotrebnejše v vsaki hiši. Podati se jih more bolnikom kot prvo pomoč, zdravim pa v odvrnitve bolezni. Zato pa opozarjamo p. n. gg. čitatelje na današnji oglaš »Mestne lekarne« v Zagrebu, Markov trg, na 4. strani.

Dva učenca
sprejme
„Narodna Tiskarna“
v Gorici.

Jakob Miklus,
trgovec z lesom in opeko, zaloga vsakovrstnega trdega in mehkega koroškega in kranjskega lesa ter pohištva,
v Pevmi,
za Soškm mostom, p. Gorica,
priporoča p. n. občinstvu svojo bogato zalogo, ter na novo otvoreno
podružnico
na voglu prišedši od Soškega mosta proti Gorici v hiši g. Fogarja h. št. 42.
V delavnici se izdelujejo vsa v sodarsko in kolarsko stroko spadajoča dela, in postrežba z lesom po najnižji ceni.

Gostilna
„pri Žagarju“
tik nove postaje
na Blančah,
toči
vedno naravna domača črna in bela vina.
Kuhinja je preskrbljena vedno z gorkimi in mrglimi jedili. Cene zmerne.
Priporoča se za obiljen obisk iz mesta in dežele.

